

- umowę międzynarodową pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a rządem Rzeczypospolitej Polski o żegludze śródlądowej, podpisaną w Warszawie dnia 8 listopada 1991 r.,
- umowę międzynarodową pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a rządem Ukrainy o żegludze śródlądowej, podpisaną w Bonn dnia 14 lipca 1992 r.

bez współpracy lub uzgodnienia z Komisją Wspólnot Europejskich, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 10 WE.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich i Republika Federalna Niemiec ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-434/03 (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): P. Charles, T. S. Charles-Tijmens przeciwko Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Odliczenie podatku naliczonego — nieruchomość używana częściowo w ramach przedsiębiorstwa, a częściowo do celów prywatnych)

(2005/C 217/24)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-434/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) postanowieniem z dnia 10 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 13 października 2003 r., w postępowaniu P. Charles, T. S. Charles-Tijmens przeciwko Staatssecretaris van Financiën, Trybunał (wielka izba) w składzie: M. V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts i A. Borg Barthet, prezesi izb, S. von Bahr (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, J. Makarczyk, P. Kūris, E. Juhász i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuły 6 ust. 2 oraz 17 ust. 2 i 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r. powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one ustawodawstwu krajowemu, takiemu jak w sprawie przed sądem krajowym, przyjętemu przed wejściem w życie tej dyrektywy, które nie pozwala podatnikowi na zaliczenie do aktywów jego przedsiębiorstwa całego dobra inwestycyjnego używanego w części do celów przedsiębiorstwa, a w części do celów innych niż związane z jego działalnością, oraz w takim przypadku na pełne i natychmiastowe odliczenie podatku VAT naliczonego przy nabyciu tego dobra.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-435/03 British American Tobacco International Ltd, Newman Shipping & Agency Company NV przeciwko Belgische Staat (¹) (wniosek hof van beroep te Antwerpen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 i art. 27 ust. 5 — Podatek obrotowy — Zakres stosowania — Zdarzenie podatkowe i podstawa opodatkowania — Świadczona odpłatnie dostawa towarów — Kradzież towarów na terenie składu podatkowego)

(2005/C 217/25)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-435/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez hof van beroep te Antwerpen (Belgia), postanowieniem z dnia 7 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 października 2003 r., w postępowaniu: British American Tobacco International Ltd, Newman Shipping & Agency Company NV przeciwko Belgische Staat, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (sprawozdawca) i J. Malenovský, sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Kradzież towarów nie stanowi „świadczonej odpłatnie dostawy towarów” w rozumieniu art. 2 szóstej dyrektywy Rady nr 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku i w związku z tym nie stanowi czynności opodatkowanej podatkiem VAT. Okoliczność, że towary tego rodzaju, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, opodatkowane są podatkiem akcyzowym nie ma wpływu na powyższy wniosek.
2. Udzielone Państwu Członkowskiemu na podstawie art. 27 ust. 5 szóstej dyrektywy 77/388 upoważnienie do stosowania środków ułatwiających kontrolę poboru podatku od wartości dodanej nie uprawnia tego państwa do opodatkowania tym podatkiem czynności, które nie zostały wymienione w art. 2 tej dyrektywy. Upoważnienie takie nie stanowi zatem podstawy prawnej dla uregulowań krajowych wiążących powstanie obowiązku podatkowego z kradzieżą towarów na terenie składu podatkowego.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 16 czerwca 2005 r.

w sprawie C-456/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 98/44/WE — Ochrona prawna wynalazków biotechnologicznych — Dopuszczalność — Brak transpozycji — Artykuł 3 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 oraz art. 8-12)

(2005/C 217/26)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-456/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 27 października 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: K. Banks) przeciwko **Republice Włoskiej** (pełnomocnik: I. M. Braguglia, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhms i A. Ó Caoimh (sprawo-

zdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 oraz art. 8-11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/44/WE z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 15 tej dyrektywy.
2. Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
3. Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania w całości.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-465/03 (wniosek Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Kretztechnik AG przeciwko Finanzamt Linz (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Świadczenia odpłatne — Emisja akcji — Wprowadzenie spółki na giełdę — Dopuszczalność odliczenia podatku VAT)

(2005/C 217/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-465/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) postanowieniem z dnia 20 października 2003 r., w postępowaniu: Kretztechnik AG przeciwko Finanzamt Linz, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič oraz E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: